

слѣжъ, че наши-тъ готвачъ Драко ище ви послужи найдобро и найвѣрно; защо то той и тѣй е отъ Ліонъ.

Графица-та. Добрѣ, а ти иди и кажи му да дойде тутакси при мене. (*Берта отважда, а Графица-та сѣдва при асталъ-тъ, и пише писмо.*)

ПОЗОРИЩЕ III.

Графица-та и Драко.

Драко. (*поклонява ся и цѣлува на Графица-та рѣкъ.*) Какво заповѣдате, милостива госпоже Графице?

Графица-та. Изъ съмъ рада да занесешъ едно писмо въ Ліонъ на Господ. Графа.

Драко: Съ драго сърце милостива госпоже!

Графица-та. Азъ ще ти дамъ пары за пѣтъ, само добрѣ са пази, да та не види проклетый Голось.

Драко. А защо да са пазя отъ него?

Графица-та. Та поради него ще преводя писмо на супруга си, защото ма е много увредилъ.

Драко. Той вы увредилъ! а съ какво, понижно вы моля.

Графица-та О, не пытай ма Драко, не пытай, тѣй ма е увредилъ, щото догдѣ занесешъ писмо-то на Господина, — знажъ, че тутакси ще заповѣда да го оковятъ и въ тѣмниця хвърлятъ.

Драко. Що думате! — Зерь толкова далеко задълбалъ?